

Arrest

nr. 346 562 van 13 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. KAYIMBA KISENGA
Auguste Reyerslaan 106
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat P. KAYIMBA KISENGA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 30 december 2024 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 11 augustus 2025 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 4 september 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten. U bent geboren op 16 april 2000 in Luanda. U woonde altijd in de wijk Cassequeel, eerst bij uw moeder en vanaf 2018 bij uw partner O.V..

Jullie relatie was goed, maar sinds de geboorte van jullie dochter M.X. (°16.08.2018) begon O. u te bedreigen. U kon niet van hem weggaan, omdat hij u bleef bedreigen. Hij was commando in het leger en telkens u vragen stelde over zijn job bedreigde hij u. O. verbleef altijd een aantal maanden op zijn werk en u woonde bij uw schoonouders.

In juni 2022 reisde u met uw oom naar België. In Antwerpen leerde u G.N.N. kennen. U was op slag verliefd, en had seksuele betrekkingen met hem. Wanneer u terug naar Angola reisde, besepte u dat u zwanger van hem was. Uw schoonmoeder ontdekte dat u zwanger was en zou het nieuws vertellen aan O.. In september 2022 kwam O. terug van zijn werk en ontdekte hij het nieuws. Een vriendin van u had hem zien thuiskomen en bracht u het nieuws op de markt. U besloot direct om te vluchten naar het huis van uw zus I. in de wijk Bitá. U beviel van uw zoon G.N.X. (°19.04.2023; OV: 2XXXXXXXXXX), die u vergezelt in België. U woonde twee jaar bij uw zus I., tot O. in oktober 2024 uw schuilplaats vond. U verhuisde naar uw oom M., die tevens uw vertrek uit Angola regelde.

Op 29 december 2024 verliet u Angola met het vliegtuig. U weet niet met welke documenten u reisde. Diezelfde dag kwam u aan in België, waar u op 30 december 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer naar Angola vreest u, voor zowel uzelf als uw zoon, dat O. jullie zal opzoeken en doden.

Ter staving van uw asielmotieven legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Bij terugkeer naar Angola vreest u, voor zowel uzelf als uw zoon, dat O. jullie zal opzoeken en doden (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 11.08.2025, hierna CGVS, p.17).

1. Het CGVS hecht geen geloof aan uw voorgehouden relatie met O.V.. U heeft namelijk geen kennis over O. zelf en bent niet doorleefd over jullie relatie. Dit is niet geloofwaardig aangezien u verklaart ongeveer negen jaar met hem een relatie te hebben gehad (CGVS, p.7).

1.1 U heeft geen kennis over O..

- U gevraagd naar wat u kan vertellen over O., wilt u onmiddellijk uw vluchtrelaas uit de doeken doen (CGVS,p.8). Dit komt ingestudeerd over. U de vraag opnieuw gesteld, raakt u niet verder dan dat hij Commando was en werkte in Cabo Lede. Hij was vriendelijk toen u hem leerde kennen, maar vanaf dat jullie gingen samenwonen, werd hij een ander persoon (CGVS, p.8).*

- U weet niet waar of wat O. studeerde (CGVS, p.8,10).*

- U weet niet wanneer hij is geboren (CGVS, p.8).*

- U stelt eerst enkel de naam van zijn moeder te weten, maar niet van zijn broers en zussen (CGVS, p.9).*

U de vraag opnieuw gesteld kan u zich plots wel namen herinneren, dit komt over alsof u ter plekke namen verzint (CGVS, p.9).

- U gevraagd naar zijn activiteiten, interesses en hobby's, komt u niet verder dan dat hij uitging met vrienden (CGVS, p.9).*

- U weet niet sinds wanneer O. zijn functie als commandant verkreeg, enkel dat hij dit al zeer lange tijd was voor jullie ontmoeting (CGVS, p.9).*

- U weet niet van wat hij commando was (CGVS, p.10).*

- U weet niet wat zijn functie inhield of wat zijn takenpakket was (CGVS, p.10).*

- U kent de eenheid niet waarvoor hij in dienst was (CGVS, p.10).*

- U weet niet welke rang hij had (CGVS, p.10).*

- U stelt dat O. voor zijn functie als commandant geen eerdere rang had (CGVS, p.10).*

- U kan niet verklaren waarom hij een job in het leger wou (CGVS, p.10).*

- U weet niet waar Cabo Lede zich bevindt in de provincie (CGVS, p.10).*

- U weet niet hoeveel hij verdiende (CGVS, p.11).*

- U weet niet wat hij moest doen om de functie van commandant te verkrijgen (CGVS, p.11).*

1.2 U legt geen doorleefde verklaringen af over jullie relatie.

- U stelt O. te hebben ontmoet op het verjaardagsfeest van een gemeenschappelijke vriend, met wie u zelf ook reeds lang bevriend was, maar stelt de naam van deze persoon te zijn vergeten (CGVS, p.7).*

- U weet niet meer in welke maand van 2016 u O. ontmoette of in welke maand van 2017 jullie een relatie begonnen. U kan pas na drie keer aandringen antwoorden op de vraag hoeveel tijd na jullie ontmoeting jullie een relatie begonnen (CGVS, p.7).
- U gevraagd naar het ontstaan van jullie relatie stelt u dat u hem ontmoette, graag zag en jullie begonnen een relatie (CGVS, p.8).
- U weet niet meer wanneer u bij O. ging inwonen, maar denkt dat het sinds 2018 was (CGVS, p.4).

1.3 U legt strijdige verklaringen af over jullie relatie.

- Aan het begin van het onderhoud stelt u nog samen te zijn met O.. Later tijdens het onderhoud verklaart u dat jullie geen relatie meer hebben (CGVS, p.8,26). Het is bovendien opmerkelijk te stellen dat u nog steeds samen bent met de persoon voor wie u twee jaar ondergedoken leefde en die u wilt doden.
- U stelt dat u sedert 2016 een schoonheidssalon had, maar dit in 2017 moest sluiten op bevel van O.. Later tijdens het onderhoud verklaart u echter dat O. aan het begin van jullie relatie een schoonheidssalon voor u ging openen (CGVS, p.5,7).
- Het ene moment verklaart u dat jullie relatie begon in 2016, het andere in 2017 (CGVS, p.7).
- U stelt dat u bij O. ging inwonen het moment dat u zwanger werd, wat neerkomt op 2017. Eerder verklaarde u echter dat u in 2018 bij hem ging inwonen (CGVS, p.8,4).

2. U geeft geen zicht op uw reële levensomstandigheden in Angola. U bent strijdig over uw verblijfplaatsen, wat nochtans essentieel is bij de beoordeling van uw verzoek.

- U stelt aan het begin van het onderhoud altijd in Cassequel te hebben verbleven en niet op andere plaatsen te hebben gewoond (CGVS, p.4). Later tijdens het onderhoud stelt u echter dat u nog bij uw zus I. in Bitá hebt gewoond wanneer O. uw zwangerschap ontdekte. Later, wanneer hij u vond bij uw zus, ging u bij uw oom wonen (CGVS, p.16).
- Aan het begin van het onderhoud stelt u dat u tot aan uw vertrek uit Angola bij O. hebt gewoond. Later verklaart u nog bij uw zus en oom te hebben gewoond (CGVS, p.5, 16).
- U stelt dat u in oktober 2023 wegluchtte van O. zijn huis (CGVS, p.16). Later tijdens het onderhoud stelt u echter dat u in oktober 2022 naar uw zus verhuisde (CGVS, p.23).

3. Uw verklaringen tussen de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS stemmen niet overeen.

- Tijdens uw persoonlijk onderhoud stelt u voor uw officiële vertrek uit Angola twee maanden bij uw oom te hebben verbleven (CGVS, p.16-17). Op de DVZ verklaarde u slechts een week bij uw oom te hebben verbleven (CGVS-vragenlijst d.d. 8.07.2025, vraag 5).
- Op de DVZ verklaarde u dat uw oom in Talatona woont, terwijl u op het CGVS verklaarde dat hij in Benfica woont (CGVS-vragenlijst, vraag 5; CGVS, p.16).
- Het is opmerkelijk dat u bij de DVZ niets vermeldde over de agressie die O. naar u toonde sinds het begin van jullie relatie, maar enkel sprak over het probleem met uw zoon. Dat u het niet vermeldde omdat de vraag u niet expliciet werd gesteld, is geen verschoningsgrond (CGVS-vragenlijst; DVZ d.d. 08.07.2025, CGVS, p.30).
- Bij de DVZ verklaarde u dat u in juli 2022 naar België reisde met uw oom, terwijl u op het CGVS verklaart dat u in juni 2022 naar België reisde (CGVS-vragenlijst, vraag 5; CGVS, p.13,15,20,21).

4. Uw verklaringen op het CGVS zijn tegenstrijdig.

- U stelt dat u G., de vader van uw zoon, ontmoette op 2 juni en diezelfde dag de nacht met hem doorbracht waardoor u zwanger raakte (CGVS, p.14). Aan het eind van het onderhoud stelt u dat u twee dagen later pas met hem naar bed ging (CGVS, p.29).
- U stelt dat O. in september 2022 naar huis kwam, waarop zijn moeder hem vertelde dat u zwanger was van een andere man (CGVS, p.22). Later stelt u echter dat O. niet in september, maar in oktober 2022 naar huis kwam (CGVS, p.27).

Bovenstaande vaststellingen zorgen ervoor dat er geen geloof wordt gehecht aan uw voorgehouden relatie met O.V., aan wie uw vervolgingsfeiten onlosmakelijk verbonden zijn, en de daaropvolgende vervolgingsfeiten. Dat u door deze persoon vervolgd zou worden in Angola is bijgevolg ongeloofwaardig. Onderstaande vaststelling bestendigt verder het gebrek aan geloofwaardigheid van uw verklaringen.

5. Uw verklaringen met betrekking tot uw reisweg en –documenten zijn niet aannemelijk, wat nefast is voor uw algehele geloofwaardigheid. Dit doet vermoeden dat u uw werkelijke reisdocumenten achterhoudt voor de Belgische asielinstanties.

- U verklaart met een groen Angolees dienstpaspoot te hebben gereisd waarvan u niet weet of het een legaal of illegaal document is (CGVS, p.17).
- U weet niet wat uw oom heeft gedaan om het paspoort te bekomen (CGVS, p.19).
- U weet niet welke gegevens op het paspoort stonden (CGVS, p.17). U weet niet welke naam, geboortedatum, geboorteplaats of foto het paspoort bevatte (CGVS, p.18).
- U weet niet of het paspoort een visum bevatte (CGVS, p.18).
- U hield zelf op geen enkel moment uw documenten bij, had nergens controle in de luchthaven en moest nergens uw paspoort tonen. De vriend van uw oom deed alles (CGVS, p.19-20).

Het is niet aannemelijk dat u als volwassen vrouw op geen enkel moment tijdens uw reisweg uw documenten zelf bijhad en nergens controle kreeg, gezien de controles op (internationale) vluchten in Europese luchthavens in het kader van migratie (zie blauwe map). Verder, is het weinig aannemelijk dat u niet zou

weten onder welke identiteit u reisde, daar u niet kon uitsluiten dat u hierover zou bevraagd worden. Het vermoeden rijst dat u met uw eigen paspoort reisde. U eveneens geconfronteerd met deze vaststelling blijft u vasthouden aan uw verklaringen (CGVS, p.20).

De vrees die u aanhaalt voor uw zoon is dezelfde vrees die u aanhaalt voor uzelf, waardoor zijn vrees voor vervolging ten opzichte van Angola reeds besproken is hierboven.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5 quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 12 augustus 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van "het principe van behoorlijk bestuur" en van "het algemene rechtsprincipe volgens hetwelk de administratieve overheid gehouden is te beslissen met kennisname van alle elementen in de zaak", alsook op machtsoverschrijding.

2.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een

gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoekster verklaart haar voormalige partner O., een Angolese commandant, te vrezen omdat zij van een andere man zwanger raakte. Voor de samenvatting van verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

5.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“Bij terugkeer naar Angola vreest u, voor zowel uzelf als uw zoon, dat O. jullie zal opzoeken en doden (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 11.08.2025, hierna CGVS, p.17).

2. Het CGVS hecht geen geloof aan uw voorgehouden relatie met O.V.. U heeft namelijk geen kennis over O. zelf en bent niet doorleefd over jullie relatie. Dit is niet geloofwaardig aangezien u verklaart ongeveer negen jaar met hem een relatie te hebben gehad (CGVS, p.7).

1.1 U heeft geen kennis over O..

- U gevraagd naar wat u kan vertellen over O., wilt u onmiddellijk uw vluchtrelaas uit de doeken doen (CGVS,p.8). Dit komt ingestudeerd over. U de vraag opnieuw gesteld, raakt u niet verder dan dat hij Commando was en werkte in Cabo Lede. Hij was vriendelijk toen u hem leerde kennen, maar vanaf dat jullie gingen samenwonen, werd hij een ander persoon (CGVS, p.8).
- U weet niet waar of wat O. studeerde (CGVS, p.8,10).
- U weet niet wanneer hij is geboren (CGVS, p.8).
- U stelt eerst enkel de naam van zijn moeder te weten, maar niet van zijn broers en zussen (CGVS, p.9). U de vraag opnieuw gesteld kan u zich plots wel namen herinneren, dit komt over alsof u ter plekke namen verzint (CGVS, p.9).
- U gevraagd naar zijn activiteiten, interesses en hobby's, komt u niet verder dan dat hij uitging met vrienden (CGVS, p.9).
- U weet niet sinds wanneer O. zijn functie als commandant verkreeg, enkel dat hij dit al zeer lange tijd was voor jullie ontmoeting (CGVS, p.9).
- U weet niet van wat hij commando was (CGVS, p.10).
- U weet niet wat zijn functie inhield of wat zijn takenpakket was (CGVS, p.10).
- U kent de eenheid niet waarvoor hij in dienst was (CGVS, p.10).
- U weet niet welke rang hij had (CGVS, p.10).
- U stelt dat O. voor zijn functie als commandant geen eerdere rang had (CGVS, p.10).
- U kan niet verklaren waarom hij een job in het leger wou (CGVS, p.10).
- U weet niet waar Cabo Ledo zich bevindt in de provincie (CGVS, p.10).
- U weet niet hoeveel hij verdiende (CGVS, p.11).
- U weet niet wat hij moest doen om de functie van commandant te verkrijgen (CGVS, p.11).

1.2 U legt geen doorleefde verklaringen af over jullie relatie.

- U stelt O. te hebben ontmoet op het verjaardagsfeest van een gemeenschappelijke vriend, met wie u zelf ook reeds lang bevriend was, maar stelt de naam van deze persoon te zijn vergeten (CGVS, p.7).
- U weet niet meer in welke maand van 2016 u O. ontmoette of in welke maand van 2017 jullie een relatie begonnen. U kan pas na drie keer aandringen antwoorden op de vraag hoeveel tijd na jullie ontmoeting jullie een relatie begonnen (CGVS, p.7).
- U gevraagd naar het ontstaan van jullie relatie stelt u dat u hem ontmoette, graag zag en jullie begonnen een relatie (CGVS, p.8).
- U weet niet meer wanneer u bij O. ging inwonen, maar denkt dat het sinds 2018 was (CGVS, p.4).

1.3 U legt strijdige verklaringen af over jullie relatie.

- Aan het begin van het onderhoud stelt u nog samen te zijn met O.. Later tijdens het onderhoud verklaart u dat jullie geen relatie meer hebben (CGVS, p.8,26). Het is bovendien opmerkelijk te stellen dat u nog steeds samen bent met de persoon voor wie u twee jaar ondergedoken leefde en die u wilt doden.
- U stelt dat u sedert 2016 een schoonheidssalon had, maar dit in 2017 moest sluiten op bevel van O.. Later tijdens het onderhoud verklaart u echter dat O. aan het begin van jullie relatie een schoonheidssalon voor u ging openen (CGVS, p.5,7).
- Het ene moment verklaart u dat jullie relatie begon in 2016, het andere in 2017 (CGVS, p.7).
- U stelt dat u bij O. ging inwonen het moment dat u zwanger werd, wat neerkomt op 2017. Eerder verklaarde u echter dat u in 2018 bij hem ging inwonen (CGVS, p.8,4).

2. U geeft geen zicht op uw reële levensomstandigheden in Angola. U bent strijdig over uw verblijfplaatsen, wat nochtans essentieel is bij de beoordeling van uw verzoek.

- U stelt aan het begin van het onderhoud altijd in Cassequel te hebben verbleven en niet op andere plaatsen te hebben gewoond (CGVS, p.4). Later tijdens het onderhoud stelt u echter dat u nog bij uw zus I. in

Bitu hebt gewoond wanneer O. uw zwangerschap ontdekte. Later, wanneer hij u vond bij uw zus, ging u bij uw oom wonen (CGVS, p.16).

- Aan het begin van het onderhoud stelt u dat u tot aan uw vertrek uit Angola bij O. hebt gewoond. Later verklaart u nog bij uw zus en oom te hebben gewoond (CGVS, p.5, 16).
- U stelt dat u in oktober 2023 wegluchtte van O. zijn huis (CGVS, p.16). Later tijdens het onderhoud stelt u echter dat u in oktober 2022 naar uw zus verhuisde (CGVS, p.23).

3. Uw verklaringen tussen de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS stemmen niet overeen.

- Tijdens uw persoonlijk onderhoud stelt u voor uw officiële vertrek uit Angola twee maanden bij uw oom te hebben verbleven (CGVS, p.16-17). Op de DVZ verklaarde u slechts een week bij uw oom te hebben verbleven (CGVS-vragenlijst d.d. 8.07.2025, vraag 5).
- Op de DVZ verklaarde u dat uw oom in Talatona woont, terwijl u op het CGVS verklaarde dat hij in Benfica woont (CGVS-vragenlijst, vraag 5; CGVS, p.16).
- Het is opmerkelijk dat u bij de DVZ niets vermeldde over de agressie die O. naar u toonde sinds het begin van jullie relatie, maar enkel sprak over het probleem met uw zoon. Dat u het niet vermeldde omdat de vraag u niet expliciet werd gesteld, is geen verschoningsgrond (CGVS-vragenlijst; DVZ d.d. 08.07.2025, CGVS, p.30).
- Bij de DVZ verklaarde u dat u in juli 2022 naar België reisde met uw oom, terwijl u op het CGVS verklaart dat u in juni 2022 naar België reisde (CGVS-vragenlijst, vraag 5; CGVS, p.13,15,20,21).

4. Uw verklaringen op het CGVS zijn tegenstrijdig.

- U stelt dat u G., de vader van uw zoon, ontmoette op 2 juni en diezelfde dag de nacht met hem doorbracht waardoor u zwanger raakte (CGVS, p.14). Aan het eind van het onderhoud stelt u dat u twee dagen later pas met hem naar bed ging (CGVS, p.29).
- U stelt dat O. in september 2022 naar huis kwam, waarop zijn moeder hem vertelde dat u zwanger was van een andere man (CGVS, p.22). Later stelt u echter dat O. niet in september, maar in oktober 2022 naar huis kwam (CGVS, p.27).

Bovenstaande vaststellingen zorgen ervoor dat er geen geloof wordt gehecht aan uw voorgehouden relatie met O.V., aan wie uw vervolgingsfeiten onlosmakelijk verbonden zijn, en de daaropvolgende vervolgingsfeiten. Dat u door deze persoon vervolgd zou worden in Angola is bijgevolg ongeloofwaardig. Onderstaande vaststelling bestendigt verder het gebrek aan geloofwaardigheid van uw verklaringen.

5. Uw verklaringen met betrekking tot uw reisweg en –documenten zijn niet aannemelijk, wat nefast is voor uw algehele geloofwaardigheid. Dit doet vermoeden dat u uw werkelijke reisdocumenten achterhoudt voor de Belgische asielinstanties.

- U verklaart met een groen Angolees dienstpaspoot te hebben gereisd waarvan u niet weet of het een legaal of illegaal document is (CGVS, p.17).
- U weet niet wat uw oom heeft gedaan om het paspoort te bekomen (CGVS, p.19).
- U weet niet welke gegevens op het paspoort stonden (CGVS, p.17). U weet niet welke naam, geboortedatum, geboorteplaats of foto het paspoort bevatte (CGVS, p.18).
- U weet niet of het paspoort een visum bevatte (CGVS, p.18).
- U hield zelf op geen enkel moment uw documenten bij, had nergens controle in de luchthaven en moest nergens uw paspoort tonen. De vriend van uw oom deed alles (CGVS, p.19-20).

Het is niet aannemelijk dat u als volwassen vrouw op geen enkel moment tijdens uw reisweg uw documenten zelf bijhad en nergens controle kreeg, gezien de controles op (internationale) vluchten in Europese luchthavens in het kader van migratie (zie blauwe map). Verder, is het weinig aannemelijk dat u niet zou weten onder welke identiteit u reisde, daar u niet kon uitsluiten dat u hierover zou bevraagd worden. Het vermoeden rijst dat u met uw eigen paspoort reisde. U eveneens geconfronteerd met deze vaststelling blijft u vasthouden aan uw verklaringen (CGVS, p.20).

De vrees die u aanhaalt voor uw zoon is dezelfde vrees die u aanhaalt voor uzelf, waardoor zijn vrees voor vervolging ten opzichte van Angola reeds besproken is hierboven.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 12 augustus 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoekster er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharderen

in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar verzoekster betoogt dat verweerder van oordeel is dat *“de vrees van de eiseres niet aangetoond wordt omwille van een gebrek aan materieel bewijs ter staving van haar verklaringen en, hiervan vertrekkende, is overhaast besloten dat de eiseres de gegrondheid van haar vrees niet aannemelijk heeft gemaakt”*, dient erop gewezen dat nergens in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekster haar voorgehouden nood aan internationale bescherming niet aannemelijk zou maken omdat zij geen materieel bewijs ter staving van haar verklaringen heeft voorgelegd. Er wordt enkel bij het feitenrelaas, terecht, vastgesteld dat zij geen documenten ter staving van haar beschermingsverzoek heeft voorgelegd.

Verder verwijst verzoekster doorheen haar verzoekschrift meermaals naar Angolese vrouwen die slachtoffer worden van huiselijk geweld en een gebrekkige overheidsbescherming hiertegen, hetgeen in haar geval nog wordt verzaamd doordat haar ex-echtgenoot een militair is. Verzoekster brengt evenwel geen enkel objectief stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat er actueel in Angola sprake is van een veralgemeende groepsvervolgung van vrouwen die slachtoffer worden van huiselijk geweld. Zij dient de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten dan ook *in concreto* aannemelijk te maken, waar zij evenwel, zoals in de bestreden beslissing op pertinente wijze wordt gemotiveerd, geheel in gebreke blijft.

Waar verzoekster betoogt als volgt: *“De tegenpartij heeft geen uitleg verschaft waarin de elementen van haar relaas niet als geloofwaardig konden beschouwd worden en evenmin waarom zij niet verdienden om aan een grondiger onderzoek onderworpen te worden.”*, dient erop gewezen dat uit de hiervoor uit de bestreden beslissing aangehaalde motieven blijkt dat wel degelijk op de concrete elementen van verzoeksters vluchtrelaas werd ingegaan en dit aan de hand van de verklaringen die zij zelf heeft afgelegd, zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Tevens dient opgemerkt dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren.

Verder kan van verzoekster wel degelijk een gedegen en gedetailleerde kennis van haar beweerde ex-echtgenoot O. en diens militaire carrière worden verwacht. Zij verklaarde immers negen jaar met hem samen te zijn geweest. Uit de voormelde motieven van de bestreden beslissing blijkt evenwel dat haar kennis over O. en zijn militaire carrière dermate beperkt en gebrekkig is, dat afbreuk wordt gedaan aan haar voorgehouden relatie met deze commandant, temeer daar zij geen doorleefde verklaringen over haar relatie kon afleggen en bovendien tegenstrijdig was over verschillende kernelementen van deze beweerde relatie. Het in onderhavig verzoekschrift louter volharden in haar eerdere verklaringen en beweren dat de motieven uit de bestreden beslissing formalistisch en stereotiep zijn, is niet van aard om deze beperkte en gebrekkige kennis en deze niet-doorleefde en tegenstrijdige verklaringen te verschonen en/of te verklaren. Waar verzoekster stelt dat geen rekening werd gehouden *“met de context van echtelijk geweld, de cultuur van stilzwijgendheid die aan de vrouwen wordt opgelegd en de psychologische moeilijkheid om traumatiserende gebeurtenissen weer te gaan”*, laat zij na concreet te duiden over welke context van echtelijk geweld, welke cultuur van ‘stilzwijgendheid’ opgelegd aan vrouwen en welke psychologische moeilijkheden zij het heeft. Zij beperkt zich immers tot vage, algemene en blote beweringen zonder deze te staven aan de hand van objectieve landeninformatie en/of zonder haar persoonlijke ervaringen verder toe te lichten. In wezen volhardt zij slechts opnieuw in haar eerdere beweringen dat zij door haar ex-echtgenoot, die militair zou zijn, werd bedreigd. Nochtans doet haar beperkte en gebrekkige kennis over deze ex-echtgenoot, in samenhang gezien met haar niet-doorleefde en tegenstrijdige verklaringen, zoals op omstandige en pertinente wijze in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing wordt vastgesteld, fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar beweerde relatie met O. en bijgevolg ook aan haar bewering door deze persoon te zijn bedreigd.

Voorts stelt verzoekster als volgt in haar verzoekschrift:

“Dit syllogisme is tweezijdig aangetast. Vooraleerst naar de feiten toe: Cassequel, Bita, Benfica en Talatona die alien behoren tot het stedelijk district van Luanda; Talatona is een municipio van de provincie Luanda dat de gemeente Benfica omvat, daar waar Cassequel een bairro van Luanda is en Bita een lokaliteit van Luanda.

Door te gewagen van een « woonplaats » te Cassequel sluit geenszins uit dat er verblijven van een korte duur kunnen plaatsvinden in dezelfde agglomeratie — des te meer omdat Luanda een intens verkeer kent tussen haar tussenstedelijke metropole zones met daarbij stevige sociale banden tussen de families die een netwerk voor het overleven vormen, met name voor vrouwen die op de vlucht zijn voor een gewelddadige partner.

Door dit tussenstedelijk verkeer voor te stellen als tegenstrijdigheden komt neer op het miskennen van de sociale geografie te Luanda. Het handelt hem hier om een stereotype redenering, afgescheiden van de werkelijkheid en niet aangaande een bewijskrachtig vaststellen van onwaarschijnlijkheid.”

Zij laat evenwel na enig objectief stuk bij te brengen dat haar beweringen over de administratief-geografische indeling van Angola zou kunnen staven. Hoe dan ook doet deze uiteenzetting geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde over haar verblijfplaatsen in Angola (zie *supra* punt 2 van de motieven uit de bestreden beslissing). Het gaat hierbij immers niet louter om de administratief-geografische indeling ter plaatse en het voorkomen van ‘tussenstedelijk verkeer’, doch wel om het gegeven dat verzoekster uiteenlopende en tegenstrijdige verklaringen aflegt over waar zij verbleef. Te dezen merkt de Raad nog op dat aan verzoekster niet werd gevraagd waar zij haar “vaste woonplaats” had, zoals in het verzoekschrift wordt gesuggereerd (p. 12), doch wel waar zij heeft verbleven.

Waar verzoekster verder aanvoert dat de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken enerzijds en bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen anderzijds “*van minder belang, bijkomstig en gemakkelijk te verklaren*” zijn, dient erop gewezen dat deze tegenstrijdigheden raken aan de kernelementen van haar vluchtrelaas, met name het verblijf bij haar oom waar zij zou zijn ondergedoken na de bedreigingen vanwege O., de woonplaats van deze oom, het niet-vermelden van de beweerde agressie van O. tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en de datum van haar vertrek naar België. Het verschil in duurtijd van het verblijf bij haar oom zou volgens haar voortspruiten “*uit een verwarring tussen een standvastige aanwezigheid en de afzonderlijke bezoeken van de eiseres bij hetzelfde familielid en terzelfdertijd een afzonderlijk antwoord op een afgesloten vraag bij een eerste onderhoud en waardoor men kan besluiten dat dit heeft geleid tot een gedeeltelijke verklaring*”. Het is geenszins aannemelijk dat verzoekster zich zou vergissen van een verblijf van een week (bij de Dienst Vreemdelingenzaken) en twee maanden (bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen). Nergens blijkt dat zij sprak over eerdere familiebezoeken. Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken enerzijds en bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen anderzijds gelijklopende verklaringen zou afleggen over de duurtijd van haar beweerde verblijf bij haar oom, *quod non*. Verder stelt verzoekster als volgt: “*Het onderscheid Talatona/Benfica is buter administratief. Benfica is een gemeente van de munieipio van Talatona, wat een juiste verklaring vormt voor de geografische verscheidenheid.*”, terwijl zij opnieuw nalaat enig objectief stuk bij te brengen ter staving van haar beweringen. Waar verzoekster betoogt als volgt: “*Wat het oorspronkelijk nalaten betreft van het echtelijk geweld in een beperkte vragenlijst heeft dit niets ongewoon in een context van angst en schaamte, met name bij de eerste hoorzitting bij de Dienst Vreemdelingenzaken.*”, dient erop gewezen dat van een verzoekster om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielpcedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoekster dermate essentiële en frappante elementen als de agressie vanwege haar beweerde ex-echtgenoot hierin niet zou hebben vermeld. Waar zij voorts nog betoogt als volgt: “*Terzelfdertijd is het verschil van één maand inzake de datum van vertrek in geen enkel opzicht een aantasting van de samenhangendheid van het migratieparcours van de eiseres.*”, komt zij in wezen niet verder dan het tegenspreken van de pertinente gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waar de datum van haar vertrek naar België immers wel degelijk een kernelement van haar vluchtrelaas uitmaakt.

De in de vorige alinea gemaakte redenering gaat bovendien ook op voor de terecht in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden tussen verzoeksters opeenvolgende verklaringen afgelegd bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, die eveneens raken aan kernelementen van haar vluchtrelaas, met name het moment waarop zij met G. het bed deelde en het moment waarop O. naar huis kwam en door zijn moeder werd ingelicht van verzoeksters zwangerschap van een andere man. In haar verzoekschrift komt verzoekster dienaangaande niet verder dan het minimaliseren van deze tegenstrijdigheden door als volgt te betogen: “*Volgens de eiseres werd overdreven de nadruk gelegd op deze onbenullige verschillen die voortspruiten uit een formalistische lezing met daarbij de aard zelf van het getraumatiseerde geheugen miskennend dat het gevolg was van de ondergane geweldplegingen in haar land*

van oorsprong. Deze verschillen van achtenveertig uren of een maand vormen enkel maar tijdelijke verschillen, zonder verwijzing naar de kern van het relaas. Het voorhanden zijn van een zwangerschap die voortgesprongen is uit een relatie met G., het ontdekken hiervan door O. van deze relatie in de herfst van 2022, en de geweldplegingen en de bedreigingen die haar genoopt hebben tot het ontvluchten van haar land." Dergelijk verweer is geenszins ernstig.

Wat betreft haar reisweg en de hierbij gebruikte documenten stelt verzoekster in haar verzoekschrift als volgt:

"De tegeppartij ontkent de geloofwaardigheid van de verklaringen van de eiseres aangaande haar reisweg en haar reisdocumenten met als argument dat zij gereisd heeft met een paspoort van Angolese oorsprong waarvan zij de wettelijkheid niet kent en zij weet evenmin hoe haar om dit bemachtigd heeft en ook herinnert zij zich niets over haar identiteitsdocumenten en evenmin omtrent het voorhanden zijn van een visum en zij heeft nooit documenten in handen gehad omdat een vriend van haar oom alles had geregeld (CGVS p. 17-20). Daardoor werd overgegaan tot een stereotype interpretatie en niet tot een bewijskrachtig onderzoek. Het is perfect in overeenstemming met de migratieroutes dat gedurende een overhaaste en gedwongen vlucht, een vrouw geen kennis heeft over de technische details en evenmin over het materiële bezit van reistitels indien deze ten laste zijn genomen door derden. Vooral op juridisch vlak is de opgeworpen onwaarschijnlijkheid van de «reislogistiek» op zich alleen niet voldoende om een relaas te ontcrachten indien de kern ervan samenhangend en geloofwaardig blijft."

Hiermee komt zij evenwel niet verder dan het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal en het minimaliseren van deze motivering uit de bestreden beslissing. Er kan wel degelijk worden verwacht dat een verzoeker om internationale bescherming die met het vliegtuig naar België reist enige kennis heeft van de documenten waarmee hij reist, al was het maar op zich voor te bereiden op mogelijke controles op de luchthaven (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier).

Verder haalt verzoekster nog onder meer het volgende aan in haar verzoekschrift:

"In dit geval en in het licht van de zeer onstabiele veiligheidssituatie in Angola omwille van het verder militariseren van de samenleving aldaar en de druk die door de militairen wordt uitgeoefend op de burgers, in het bijzonder jegens de vrouwen die persoonlijke conflicten hebben met de militairen, zoals dit het geval is bij de eiseres, dan blijkt dat haar asielaanvraag met een bijzondere zorg moet onderzocht worden."

Opnieuw laat zij evenwel na enig objectief stuk bij te brengen ter staving van deze beweringen over een onstabiele veiligheidssituatie in Angola omwille van het verder militariseren van de samenleving aldaar en/of de druk die door militairen wordt gelegd op burgers en in het bijzonder op vrouwen die persoonlijke conflicten met hen hebben.

Waar verzoekster doorheen haar verzoekschrift lijkt voor te houden dat zij is getraumatiseerd, dient vastgesteld dat zij geen enkel medisch en/of psychologisch attest bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat zij met mentale gezondheidsproblemen te kampen heeft, laat staat welke impact deze problemen zouden hebben op haar vermogen om haar vluchtrelaas aan de hand van coherente, gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige verklaringen uiteen te zetten.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoekster niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

5.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoekster en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

5.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

5.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoekster, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

6.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

6.3. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

6.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

6.5. Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN	S. HUENGES WAJER
--------------	------------------